

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/16/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8526010015
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8526010015.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Matúša Tarcalu, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2026, v trestnej veci proti A. B., o sťažnosti A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 8Nt/1/2026 zo dňa 20.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona uložil A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. A. XXXX, E. B. F., t. č. vo FN sP J.A. Reimana Prešov, psychiatrické oddelenie, ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Rozhodol tak na základe toho, že prokurátor doručil súdu dňa 22.01.2026 návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia A. B. ústavnou formou, a to v nadväznosti na to, že uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa, sp. zn. PV 236/25/7710- 64 zo dňa 21.01.2026 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie obv. A. B., ktorému bolo vznesené obvinenie za spáchanie prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a pokračovacieho prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, pretože obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Poukázal na to, že v konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odvetvia psychiatrie G. H. I., z ktorého vyplynulo, že dobe spáchania skutku bola u obvineného A. B. prítomná duševná porucha v zmysle psychózy, jeho správanie v tom čase bolo patologicky motivované, psychoticky determinované, obvinený je duševne chorý, trpí na psychotické chronické ochorenie paranoidnú schizofréniu a ochorením trpel aj v čase skutku, pričom ide o závažné procesuálne endogénne psychotické ochorenie, je trvalé a prejavuje sa dezintegráciou osobnostnej štruktúry obvineného, zásahom do celej jeho psychiky, afektivity, emotivity, vnímania, myslenia, kritickosti, s dopadom na jeho konanie, duševná porucha, ktorou menovaný trpí, spôsobuje pri neužívaní psychofarmák podstatné zníženie až vymiznutie schopnosti vnímať, rozoznávať a kriticky hodnotiť okolité diania, racionálne a adekvátne ich spracovať, teda nie je schopný posudzovať a ovládať svoje konanie. Tiež z posudku vyplynulo, že obvinený bol v čase skutkov pod vplyvom psychotickej symptomatiky s defektom osobnosti pri procesuálnom ochorení, ktorým niekoľko desaťročí trpí, jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického je pri popieraní potreby užívania doporučenej psychiatrickej liečby nebezpečný, ale znalkyňa doporučuje obvinenému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou berúc do úvahy charakter páchanej trestnej činnosti nenásilnej povahy. Pri výsluchu znalkyňa uviedla, že nebezpečnosť konania u obvineného A. B. spočíva v tom, že pokiaľ nebude pravidelne užívať psychiatrické lieky, dôjde u neho k návratu porúch myslenia a vnímania a následne k poruchám správania pod ich vplyvom. Vo vzťahu k prognóze vývoja paranoidnej schizofrénie znalkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že za predpokladu, že A. B. bude spolupracovať pri výkone súdom nariadeného ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, bude užívať antipsychotiká (v jeho prípade vzhľadom na nespôsobnosť pri užívaní liekov v minulosti sa javí vhodným nastavenie na injekčnú formu liekov, tzv. depotných antipsychotík), sa prognóza nejaví ako nepriaznivá. Pri nedodržaní

podmienok výkonu súdom nariadeného ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou dôjde k recidíve (znovuvzplanutiu) psychotickej symptomatiky, k poruchám myslenia, vnímania a konania pod ich vplyvom. Okresný súd ďalej konštatoval, že mal v spise k dispozícii znalecký posudok G. J. K. vypracovaný na A. B. v statusovej veci ohľadom jeho obmedzenia na právne úkony, v ktorom táto znalkyňa konštatovala, že jeho stav je dlhodobo dekompenzovaný, predpoklad úpravy psychického stavu a abstinencie u vyšetřovaného je len ak sa bude nachádzať v chránenom prostredí, kde bude pod neustálym dozorom a kde pod dozorom bude dodržiavať liečbu ako aj abstinenciu. Pri výsluchu na verejnom zasadnutí A. B. uviedol, že liečbu bude dodržiavať, nevidí dôvod na ústav, pred umiestnením do FNsP v Prešove navštevoval psychiatricku G. D. z Prešova, nevedel uviesť, ako často, lieky si dával predpisovať elektronicky, a to každé 3 mesiace liek Reagila, v roku 2025 reálne tieto lieky užíval, alkoholické nápoje alebo omamné a psychotropné látky v roku 2025 nepožíval, uviedol, že bude brať lieky, liečiť sa a chodiť k psychiatrovi. Okresný súd konštatoval, že v základnom konaní bolo preukázané, že A. B. sa dopustil činov inak trestných, ktoré by v prípade príčetnosti menovaného boli posudzované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a ako pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci, čím mal okresný súd preukázané splnenie jednej z podmienok pre uloženie ochranného psychiatrického liečenia. Vo vzťahu k nebezpečnosti pobytu A. B. na slobode uviedol, že obe znalkyne dospeli k rovnakému záveru ohľadne diagnózy paranoidnej schizofrénie s postpsychotickým defektom osobnosti, ale znalkyňa G. I. vzhľadom na nenásilný charakter trestnej činnosti a doterajšiu bez záznamu trestnoprávnu minulosť menovaného navrhla ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, lebo pobyt menovaného na slobode je nebezpečný v prípade, ak by popieral potrebu liečby, pričom konzum alkoholu menovaným považovala za sekundárny pri schizofrénii, a nepostačuje pre stanovenie diagnózy závislosti od alkoholu. G. K. síce posudok podávala v statusovej (teda civilnej) veci, avšak konštatovala, že stav menovaného je dlhodobo dekompenzovaný s pretrvávajúcim paranoidne bludnej produkcie, porúch vnímania v zmysle intrapsychických halucinácií, ktoré ovplyvňujú jeho správanie, a predpoklad úpravy psychického stavu je len ak sa bude nachádzať v chránenom prostredí pod neustálym dozorom a pod dozorom bude dodržiavať liečbu aj abstinenciu. U menovaného konštatovala nadužívanie alkoholu s aktívnou závislosťou. Okresný súd ďalej poukázal na správanie A. B. hlavne od cca mája 2025, odkedy bol 5krát postihnutý za priestupok (raz za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, zvyšok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky) a dopustil sa dvoch činov inak trestných (ako sú popísané vyššie). Pri vyriešení spornosti formy ochranného liečenia navrhovaného prokurátorom ústavnou formou a obhajobou ambulantnou formou prihladol okresný súd na to, že menovaný nevedel uviesť, ako často navštevoval v roku 2025 svoju psychiatricku, avšak tvrdil, že lieky si predpisoval elektronicky a riadne ich užíval, to však nezodpovedá správe G. D. z 19.09.2025 (č. I. 260 spisu), ktorá sa nevedela vyjadriť k aktuálnemu stavu menovaného, keďže od februára 2025 nebol u nej na kontrolu (vtedy bol bez akútnej psychotickej symptomatiky), a to nasvedčuje viac tomu, že ani lieky si nedával predpisovať, jednak to nezodpovedá záverom znalkyne G. I., ktorá zistila (str. 27 posudku), že celkový priebeh aj efekt ambulantnej liečby v anamnéze (od februára 2025) bol nedostatočný pre nespôluprácu a svojvoľné prerušenie liečby zo strany menovaného, jednak to nezodpovedá záverom znalkyne G. K., ktorá vypracovala posudok k 09.09.2025 a zistila dekompenzovaný stav menovaného s pretrvávajúcim paranoidne bludnej produkcie, a jednak to nezodpovedá správe z psychiatrického oddelenia Fakultnej nemocnici s poliklinikou R.A. Reimana v Prešove zo dňa 24.02.2026, kde bol A. B. umiestnený na základe predbežného príkazu okresného súdu na umiestnenie do zdravotníckeho zariadenia, podľa ktorej je pokračovanie v ústavnej liečbe naďalej nevyhnutné. Tiež okresný súd prihladol na to, že zo správy obce D. A. vyplýva, že menovaný je slovne agresívny voči obyvateľom obce a pár krát mal pri sebe aj chladné zbrane (nôž či mačetu), a že z dokazovania (minimálne z priestupkových spisov) vyplývalo, že A. B. požíval v roku 2025 aj alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých aj viedol motorové vozidlo. Okresný súd zdôraznil, že obe znalkyne potvrdili potrebu liečby a nebezpečnosť A. B. pre spoločnosť v opačnom prípade, následky neužívania liečby mal okresný súd zistené z dokazovania, napriek konštatovaniu o dostatočnosti ambulantnej liečby znalkyňou G. I., znalkyňa konštatovala aj neefektívnosť ambulantnej liečby od februára 2025 pre nespôluprácu a prerušenie liečby menovaným. Vzhľadom na uvedené a aktuálny stav menovaného okresný súd rozhodol o uložení ochranného liečenia ústavnou formou, považuje ústavnú formu liečenia za potrebnú, aby sa stav menovaného mohol čím skôr upraviť a bolo možné uvažovať aj o ambulantnej forme tohto liečenia.

Proti tomuto uzneseniu podal A. B. sťažnosť v zákonom stanovenej lehote. V písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajkyne sa najskôr sústredil na bod 42 odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorom okresný súd konštatoval, že aj keď znalkyňa G. I. odporučila iba ambulantnú formu liečenia, avšak zo strany 27 jej posudku vyplýva, že od februára 2025 bol efekt ambulantnej liečby nedostatočný pre nespôluprácu a prerušenie liečby zo strany A. B., súd sa však vzhľadom na aktuálny zdravotný

stav A. B. nestotožnil s tým, že v danom prípade postačuje v súčasnosti iba ambulantná forma liečby. Podľa A. B. tieto závery neobstoja, sú nedôvodné, nezákonné, súd neodkázal na konkrétnu lekársku správu, ktorá by objektívne hodnotila jeho zdravotný stav. Poukázal na to, že podľa rozhodovacej praxe nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení, nemožno toto nebezpečenstvo pobytu vyvodzovať iba z konania, pre ktoré bolo vznesené obvinenie, prípadne pre uložené priestupky. Pokračoval, že ani v znaleckom posudku G. I., ktorý bol vypracovaný v trestnej veci nebola skúmaná pravdepodobnosť, že znovu spácha závažnejší útok na záujmy chránené Trestným zákonom v dôsledku duševnej poruchy, práve naopak, znalkyňa odporučila ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou berúc do úvahy nenásilný charakter páchanej trestnej činnosti, navyše prihliadala na to, že od februára 2025 bol efekt ambulantnej liečby nedostatočný pre nespoluprácu a prerušenie liečby z jeho strany, no aj napriek tomu odporúčala ochranné liečenie ambulantnou formou ako dostačujúce. Poukázal aj na to, že bol dňa 02.09.2025 vzatý do väzby, príkazom zo dňa 23.01.2026 som bol prepustený z väzby za účelom dodania do zdravotníckeho zariadenia na psychiatrické oddelenie FNsP R.A. Raimana Prešov, kde počas celej tejto doby bol pod zdravotným dohľadom, dodržiaval liečbu, preto neobstojí zdôvodnenie súdu, že na jeho aktuálny zdravotný stav nepostačuje na ambulantná forma liečby. Dožadoval sa vypracovania nového znaleckého posudku na posúdenie nebezpečnosti jeho pobytu na slobode. Ďalej argumentoval tým, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 24.11.2025, sp. zn. 2Ps/2/2025 súd obmedzil jeho spôsobilosť na právne úkony a za opatrovníka ustanovil Obec Vyšné Ružbachy a týmto spôsobom je preto zabezpečený dozor nad mojou osobou, ktorý by zabezpečil dodržiavanie liečby. Sám aj chce liečbu dodržiavať, v súčasnosti lieky berie a budem ich užívať aj do budúca. Podotkol, že aj pri uložení ochranného liečenia ambulantnou formou sa bude musieť podrobovať pravidelným ambulantným kontrolám a v prípade, že ošetrojúci psychiater zistí, že nedodržiava termíny kontrol, resp. neužíva doporučenú liečbu, je povinnosťou ošetrojúceho lekára bezodkladne túto skutočnosť nahlásiť. Namietol záver okresného súdu (v bode 44 uznesenia), že je vhodnejšie a hospodárnejšie ponechať ho v ústavnej forme liečenia, keďže táto argumentácia nebola nijakým spôsobom zdôvodnená, pritom lekárska správa z psychiatrického oddelenia FNsP R.A. Raimana v Prešove zo dňa 24.02.2026 bola ku dňu rozhodovania v tejto veci (20.03.2026) neaktuálna, medzičasom mohlo dôjsť k zlepšeniu jeho zdravotného stavu, preto mal súd pristúpiť k vykonaniu výsluchu ošetrojúceho lekára v zdravotníckom zariadení. Návrh prokurátora opierajúci sa o znalecký posudok G. K. v statusovej veci považuje za nedôvodný, tento posudok vychádzal z iného rozsahu skúmania, nemožno ho akceptovať ako plnohodnotný dôkaz. V závere zdôraznil, že ochranné liečenie v ústavnej forme znamená faktické obmedzenie osobnej slobody, preto musí byť nevyhnutné, odôvodnené konkrétnym rizikom a podložená presvedčivým odborným záverom, ktorý však podľa názoru obhajoby v danej veci absentuje. Má za to, že nebola preukázaná nevyhnutnosť prísnejšieho zásahu do osobnej slobody, a tým došlo k porušeniu zásady proporcionality aj zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodovanie, resp. zmenil tak, že mu uloží ochranné liečenie ambulantnou formou.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu. V skutkových detailoch preto odkazuje na podrobnosti odôvodnenie napadnutého uznesenia, a už len na zdôraznenie správnosti uznesenia uvádza nasledovné.

Krajský súd si pred rozhodnutím o sťažnosti vyžiadal na doplnenie skutkových zistení lekársku správu od FNsP J.A.Reimana. Táto správa mu bola dňa 18.05.2026 doručená. Nižšie uvedie dôležité závery z tejto správy.

Vo veci nebolo sporné, že A. B. bol trestne stíhaný a trestné stíhanie bolo zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku z dôvodu pretože obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Tiež nebol sporný ďalší procesný postup, keď prokurátor podal návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Tomuto návrhu okresný súd vyhovel a A. B. uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Popri tom iným uznesením zo dňa 20.04.2026 podľa § 299 ods. 4 Tr. poriadku predlžil príkaz na jeho umiestnenie do zdravotníckeho zariadenia vydaného už skôr Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 8Tp/3/2026 zo dňa 23.01.2026 o 2 mesiace do 23.06.2026.

A. B. v sťažnosti považuje toto rozhodnutie za nesprávne z dôvodu, že znalecké závery nepreukazujú potrebu tejto formy ochranného liečenia, pretože G. I. považovala za postačujúce liečenie ambulantnou formou, a G. K. podávala posudok pre iné účely, preto nie je jej posudok dostatočný pre posúdenie podstaty veci v tomto konaní, navyše okresný súd nemal k dispozícii žiadnu aktuálnu lekársku správu, z ktorej by uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou vyplývalo, pretože ostatná správa zdravotníckeho zariadenia zo dňa 24.02.2026 bola v čase rozhodovania už neaktuálna.

Krajský súd z vyžiadanej správy FNsP J.A.Reimana psychiatrického oddelenia o zdravotnom stave a o priebehu a výsledkoch liečenia u A. B. doručenej mu dňa 18.05.2026 zistil, že A. B. sa podrobuje liečbe bez výhrad, skôr pasívnou formou, v prejavoch jeho psychotického ochorenia v súčasnosti nie sú pozorované agresívne prvky alebo iné formy protispoločenského správania, prevládajú však poruchy prispôsobivosti, vyhýbanie sa interpersonálnemu kontaktu, nízka miera verbálnej komunikácie, oslabená schopnosť sebareflexie a schopnosti zhodnotiť vlastné intrapsychické pochody a konanie ako následok dlhodobo prebiehajúceho duševného ochorenia. V správe je vyjadrený odborný záver, podľa ktorého stav menovaného nie je natoľko stabilizovaný, že by umožňoval liečbu ambulantnou formou. Od prebiehajúcej liečby sa súčasne očakáva zlepšenie sociálneho kontaktu, nadhľadu na vlastné ochorenie, následne aj adekvátny kontakt s realitou a primeranosť v správaní a chovaní, čo v súčasnosti nie je dostačujúce pre bezpečnosť spoločnosti.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, súd uloží ochranné liečenie v prípade uvedenom v § 39 ods. 2 písm. c/ alebo § 40 ods. 1 písm. c/ alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona ambulantnú formu ochranného liečenia súd uloží, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti možno očakávať splnenie účelu ochranného liečenia. Ústavnú formu ochranného liečenia súd uloží, len ak je pobyt páchatel'a na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy alebo ak vzhľadom na osobu páchatel'a, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti nemožno očakávať, že účel splní ambulantná forma ochranného liečenia. Ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c/ popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienene nekladá, uloží ho ústavnou formou.

Podľa § 74 ods. 4 Tr. zákona, ochranné liečenie trvá, kým to vyžaduje jeho účel; o zmene jeho formy, o prepustení z jeho výkonu alebo jeho ukončení rozhoduje súd.

Po preskúmaní veci a doplnení odborného vyjadrenia FNsP J.A.Reimana, v ktorej A. B. je v súčasnosti umiestnený, aj krajský súd dospel k záveru, že uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou bolo zákonné a založené na zistených skutočnostiach, ktoré majú podklad v odborných záveroch znalcov a aktuálnej správe zdravotníckeho zariadenia.

Pokiaľ ide o závery znalkyne G. H. I., tieto presne reflektoval už aj okresný súd v napadnutom uznesení. Podľa jej záverov pobyt A. B. na slobode z hľadiska psychiatrického je pri popieraní potreby užívania doporučenej psychiatrickej liečby nebezpečný. Ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou navrhla berúc do úvahy nenásilný charakter páchanej trestnej činnosti. Pokiaľ však nebude pravidelne užívať psychiatrické lieky, dôjde u neho k návratu porúch myslenia a vnímania a následne k poruchám správania pod ich vplyvom.

Okresný súd bral na zreteľ i závery znalkyne G. K. vystupujúcej ako znalkyňa v inej, statusovej veci (obmedzenia spôsobilosti na právne úkony), a podľa nich (hoci G. K. nemala za úlohu vyjadrovať sa k prípadnému ochrannému liečeniu) stav menovaného je dlhodobo dekompenzovaný s pretrvávaním paranoidne bludnej produkcie, porúch vnímania v zmysle intrapsychických halucinácií, ktoré ovplyvňujú jeho správanie, pričom predpoklad úpravy psychického stavu je len ak sa bude nachádzať v chránenom prostredí, kde bude pod neustálym dozorom a kde pod dozorom bude dodržiavať liečbu, ako aj abstinenciu.

Krajský súd musí už na tomto mieste poukázať na to, že názory znalkyň sa podstatne nerozchádzajú v potrebe uložiť A. B. ochranné liečenie, dokonca sa ich názory nerozchádzajú ani v tom, že bez riadnej liečby, dôjde u neho k zhoršeniu zdravotného stavu. G. I. však ambulantnú formu uprednostnila

vzhľadom na nenásilnú formu činnosti inak trestnej, pre ktorú bol stíhaný, G. K. bez ohľadu na podstatu tejto činnosti predpoklad úpravy psychického stavu založila na umiestnení menovaného v chránenom prostredí s dozorovanou liečbou.

Ak v tejto situácii okresný súd pre rozhodnutie o uložení ochranného liečenia ústavnou formou zohľadnil, že A. B. nevedel uviesť, ako často navštevoval v roku 2025 svoju psychiatrickú, (i keď tvrdil, že lieky si predpisoval elektronicky a riadne ich užíval), ale podľa správy G. D. z 19.09.2025 tá sa nevedela vyjadriť k aktuálnemu stavu menovaného, keďže od februára 2025 nebol u nej na kontrolu, ak zohľadnil, že podľa záverov znalkyne G. I., celkový priebeh aj efekt ambulantnej liečby v anamnéze (od februára 2025) bol nedostatočný pre nespoluprácu a svojvoľné prerušenie liečby zo strany menovaného, ak zohľadnil aj to, že podľa správy z psychiatrického oddelenia Fakultnej nemocnice s poliklinikou R.A. Reimana v Prešove zo dňa 24.02.2026, kde bol A. B. umiestnený, je pokračovanie v ústavnej liečbe naďalej nevyhnutné, a následne rozhodol, že na ochranu spoločnosti je potrebné uložiť A. B. z dôvodu nebezpečnosti jeho pobytu na slobode ochranné liečenie ústavnou formou, rozhodol aj podľa názoru krajského súdu správne. Napokon najnovšia správa psychiatrického oddelenia FNsP J.A.Reimana aj po uplynutí istého času od rozhodovania okresného súdu na základe listín, ktorými v tom čase disponoval v konaní, naďalej a opätovne potvrdzuje opodstatnenosť ústavnej formy ochranného liečenia.

Hoci sa krajský súd stotožnil s argumentáciou týkajúcou sa prísnejšieho skúmania podmienok pre uloženie ústavnej formy liečenia vzhľadom na intenzitu zásahu do osobných práv A. B., musel aj krajský súd vyhodnotiť zistenú situáciu v súčasnosti ako takú, ktorá neumožnila inú formu ochranného liečenia.

Aj krajský súd musel prihliadnuť na evidentné opakované protispoločenské správanie A. B., ktoré bolo rôznej povahy a intenzity, a hoci nešlo doposiaľ o násilné konanie, nebezpečenstvo prípadného závažnejšieho protiprávneho konania vzhľadom na diagnózu menovaného je prítomné a na elimináciu tohto nebezpečenstva v zistenej situácii a pre zabránenie vážnejšiemu ohrozeniu spoločnosti je aj podľa krajského súdu primerané zasiahnuť do práva na osobnú slobodu A. B. nateraz aj takým intenzívnym ochranným právnym nástrojom, akým je ústavné psychiatrické liečenie.

Aktuálna správa FNsP Prešov poukazuje na to, že mimo ústavného zariadenia by mohol byť ešte stále bežný život A. B. v tejto dobe natoľko ovplyvnený jeho aktuálnym stavom ovplyvneným jeho duševnou chorobou (vyhýbanie sa sociálnym kontaktom, nízka verbálna aktivita), že by to mohlo viesť aj k radikálnej zmene v jeho postoji k podrobovaniu sa ambulantnému liečeniu (aj v aktuálnej dobe je jeho postoj pomerne pasívny a s poruchami prispôsobivosti), čím by jeho pobyt na slobode mohol v dôsledku toho nadobudnúť rôzne formy a vykazovať rôzne prejavy (to aj vzhľadom na už aj protiprávnu minulosť) a to by nepochybne mohlo viesť aj k ohrozeniu členov spoločnosti. Napokon aj znalkyňa G. I. podmieňovala dostatočnosť ambulantného liečenia pravidelným podrobovaním sa potrebnej liečbe, inak by mohlo dôjsť k opakovaniu činnosti aj inak trestnej, a pritom sama znalkyňa mala vedomosť o skoršom zlyhaní priebehu ambulantného liečenia u menovaného. Z aktuálnej správy FNsP Prešov a vyjadrení v nej podľa krajského súdu vyplýva, že stále je možné zlyhanie dodržiavania režimu ambulantného liečenia u A. B., a to vzhľadom na jeho prejavy a postoje počas pobytu v ústavnom zariadení.

Vzhľadom na všetky doteraz uvedené skutočnosti sa tak krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za súladné so zákonom a vecne správne, preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol nedôvodnú sťažnosť A. B..

V závere dodáva, že akékoľvek zmeny v podstatných skutočnostiach v prospech A. B. je súd samozrejme povinný podľa § 74 odsek 4 Trestného zákona skúmať a prihliadať na ne, keďže ochranné liečenie trvá, kým to vyžaduje jeho účel a o zmene jeho formy, o prepustení z jeho výkonu alebo jeho ukončení rozhoduje súd.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.